

Sygn. akt I C 857/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Oliwia Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2021 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w O.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 5281,11 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Business Sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 5281,11 zł (pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt jeden złotych 11/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4173,06 zł od dnia 10.07.2020 r. i od kwoty 1108,05 zł od dnia 22.12.2020 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w dalszej części;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2417 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu rejonowego w kłodzku kwotę 871,20 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

sygn. akt I C 857/20

UZASADNIENIE

(...) Business Sp. z o.o. w O. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 4173,06 zł, tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2020r. do dnia zapłaty. Podawa w uzasadnieniu, że w dniu 31.12.2019r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki S. (...), nr rej. (...). Pozwany, jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku, uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednak zaniżył wartość należnego odszkodowania i wypłacił poszkodowanemu jedynie kwotę 13.422,93 zł. Zdaniem powoda, w oparciu o opinię rzeczoznawcy, pozwany zaniżył odszkodowanie.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że wypłacone dotychczas odszkodowanie odpowiada kosztom naprawy pojazdu wyliczonym wg przeciętnych cen części zamiennych i robocizny niezbędnych do dokonania naprawy i pozwana na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku. W toku postępowania pozwana zarzuciła, że koszt naprawy pojazdu przekroczył wartość samochodu przed szkodą, ustaloną na 17.800 zł (szkoda całkowita).

W piśmie procesowym z dnia 7.12.2020r. strona powodowa rozszerzyła powództwo, domagając się zapłaty kwoty 5281,11 zł z odsetkami od kwoty 4173,06 zł od dnia 1.02.2020r., od kwoty 1108,05 zł od dnia doręczenia odpisu pisma pozwanemu.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił:

Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu po szkodzie z dnia 31.12.2019r. wynosi 18.704,04 zł.

Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 18.800 zł, po szkodzie 9.600 zł.

Dowód:

opinie biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego T. G. (k-47 i nast., 82 i nast., 109 i nast.).

Przed wypadkiem z dnia 31.12.2019r. pojazd był wyposażony części oryginalne producenta. Poszkodowana kupiła samochód używany, w stanie bezwypadkowym.

Dowód:

zeznania świadka J. K. (k-141).

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 31.12.2019r. nie była sporna. Poza sporem było, że wypadek miał miejsce w okresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie umowy, zawartej ze stroną pozwaną, oraz fakt, że strona pozwana wypłaciła dotychczas poszkodowanej kwotę 13.422,93 zł, tytułem odszkodowania, odpowiadającego oszacowanym kosztom naprawy pojazdu.

Strona pozwana, odpowiedzialna za szkodę, zobowiązana jest zwrócić poszkodowanemu (powodowi, który nabył wierzycelność na podstawie umowy cesji, co było bezsporne) wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia poprzedniego stanu uszkodzonego pojazdu. Przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu do takiego stanu używalności i jakości, jaki istniał przed wypadkiem. Jeżeli wymaga to użycia nowych części i materiałów, wydatki poniesione z tego tytułu powinny być uznane jako koszty naprawienia szkody. Odszkodowanie obejmuje koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów pod warunkiem ich konieczności i niezbędności pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych (por. postanowienie SN z dnia 24.02.2006r., III CZP 91/05, LEX nr 180669). O przywróceniu do stanu poprzedniego można mówić, gdy stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem odpowiada stanowi samochodu sprzed wypadku, biorąc pod uwagę zarówno stan techniczny, jak i trwałość i wygląd wsteczny (por. wyrok SN z dnia 3.02.1971r., III CRN 450/70, OSNC 1971/11/205; wyrok SN z dnia 5.11.1980r., III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki.

Wysokość szkody w pojeździe powodów ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej T. G., w kwocie 18.704,04 zł, która gwarantuje przywrócenie pojazdu do stanu jak przed szkodą pod względem technicznym, bezpieczeństwa, estetyki i trwałości części zamiennych.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej, że tak ustalony koszt naprawy pojazdu przekracza wartość pojazdu przed szkodą, wobec czego szkoda powinna być rozliczona metodą szkody całkowitej, Sąd ustalił – w oparciu o opinię uzupełniającą biegłego sądowego, że wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 18.800 zł (k-109 i nast.). Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu jest prawie równy jego wartości sprzed szkody, nie przekracza jednak wartości samochodu. W sytuacji, gdy koszty naprawy nie przekraczają wartości samochodu, jak w niniejszej sprawie, pełne odszkodowanie należy ustalić na podstawie określonych w kosztorysie kosztów naprawy.

Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie

kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania. Koszty naprawy, określone przez biegłego, mogą być miernikiem dla ustalenia odszkodowania należnego powodowi, niezależnie od tego, czy dokonał naprawy samochodu. Zastosowanie takiego miernika dla ustalenia wysokości odszkodowania wymaga przede wszystkim jego kompensacyjna funkcja (tak: wyrok SN z dnia 16 maja 2002r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515). Należne powodowi odszkodowanie powinno być ustalone według zasad art. 363§3 kc w zw. z art. 361§2 kc, co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom przywrócenia samochodu do stanu sprzed wypadku. Gdy więc naprawa samochodu przywróci mu wartość sprzed wypadku, odszkodowanie powinno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy, ustalonym przez biegłego rzeczoznawcę (tak: wyrok SA w Katowicach z dnia 29.09.2015r., I ACa 395/15, LEX nr 1842329).

Ustalając wysokość szkody na kwotę 18.704,04 zł oraz uwzględniając, że dotychczas pozwana wypłaciła tytułem odszkodowania kwotę 13.422,93 zł, zasądzono na rzecz powoda kwotę 5281,11 zł (art. 436 § 1 kc w zw. z art. 435 § 1 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc w zw. z art. 822 § 1 i 2 kc). Odsetki od kwoty pierwotnie zgłoszonej w pozwie, tj. 4173,06 zł, zasądzono od dnia następnego po doręczeniu pozwu (k.38) - powód nie wykazał, że wcześniej wzywał pozwaną do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu (art. 6 kc w zw. z art. 455 kc). W dalszej części powództwo co do żądania zapłaty odsetek od daty wcześniejszej podlegało oddaleniu. Odsetki od kwoty 1108,05 zł, żądanej w wyniku rozszerzenia powództwa, zasądzono od dnia następnego po doręczeniu odpisu pisma powoda z dnia 7.12.2020r., co miało miejsce w dniu 21.12.2020r.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 100 zd. 2 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc. Pozwana jako przegrywająca sprawę powinna zwrócić powodowi koszty procesu, w skład których wchodzi: opłata sądowa od pozwu (400 zł + 100 zł), zaliczka na wynagrodzenie biegłego (1000 zł), wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym, w stawce minimalnej (900 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Zgodnie z wynikiem procesu, obciążono stronę pozwaną wydatkami, poniesionymi w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa (na wynagrodzenie biegłego i komornika, za czynności, związane z doręczeniem wezwania świadkowi), ponad uiszczone zaliczki, łącznie w kwocie 871,20 zł, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc i art. 100 kpc.